

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Pavla Simona, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 1**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 14 C 179/2017, o ochranu osobnosti: žalobkyně **S. H.**, a žalovaná **Česká pošta, s. p.**, se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 909/4, IČ 47114983,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 14 C 179/2017, o ochranu osobnosti, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2018, čj. 14 C 179/2017-62, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 6. 3. 2019 se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“ či „Úřad“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 14 C 179/2017.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobkyně se žalobou ze dne 22. 10. 2017, doplněnou k výzvě soudu podáním ze dne 25. 11. 2017, domáhala zaplacení částky 20 000 Kč jako náhrady nemajetkové újmy jí vzniklé vydáváním zásilek adresovaných žalobkyni jiné osobě.

[4] Usnesením ze dne 16. 7. 2018, čj. 14 C 179/2017-62, Obvodní soud pro Prahu 1, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.), a že žalobkyni se vrátí část soudního poplatku za

řízení

ve výši 1 000 Kč (výrok IV.).

[5] V odůvodnění svého rozhodnutí Obvodní soud pro Prahu 1 uvedl, že vzhledem k ustanovení § 6a zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o poštovních službách“), ve spojení s § 36a odst. 1 písm. e) téhož zákona v dané věci není dána pravomoc soudu. Dané usnesení obvodního soudu nabylo právní moci dnem 23. 8. 2018.

[6] Navrhovatel v návrhu na řešení negativního kompetenčního sporu uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku 20 000 Kč z titulu nemajetkové újmy tvrzené žalobkyní, neboť v rámci námitkového řízení podle § 6a ve spojení s ust. § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách je oprávněn rozhodnout o vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby (tj. posoudit, zda reklamace byla vyřízena řádně či nikoliv) a o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách. Z uvedeného zákona přitom podle navrhovatele vyplývá, že může rozhodovat o náhradě škody vzniklé ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky, případně, pokud to bylo sjednáno, i o náhradě jinak vzniklé škody na poštovní zásilce (§ 12 a § 13 zákona o poštovních službách).

[7] Navrhovatel dále připomenul, že žalobkyně požaduje odškodnění nemajetkové újmy způsobené „předáváním zásilek jiné osobě.“ Ze žaloby ani jejího doplnění podle navrhovatele nevyplývá, že by žalobkyně uplatnila reklamaci vad poskytované poštovní služby, resp. že podává námitku proti vyřízení takové reklamace. O právech a povinnostech vyplývajících z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách může navrhovatel rozhodnout pouze v rámci námitkového řízení. Poštovní podmínky žalované ani zákon o poštovních službách přitom nepočítají s náhradou nemajetkové újmy (ve smyslu § 2894 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), pouze s náhradou škody vzniklé na poštovní zásilce.

[8] Na základě uvedeného má navrhovatel za to, že není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu, neboť mu zákon o poštovních službách nedává kompetenci rozhodnout o náhradě nemajetkové újmy.

[9] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[10] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 1 i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

[11] Rozhodným je v dané věci posouzení povahy sporu mezi žalobkyní a žalovanou, pokud jde o požadavek žalobkyně na náhradu nemajetkové újmy v penězích za předávání poštovních zásilek jí určených jiné osobě prostřednictvím žalované. Navrhovatel namítl, že

poštovní podmínky žalované ani zákon o poštovních službách neupravují náhradu nemajetkové újmy, ale počítají jen s náhradou škody vzniklé na poštovní zásilce. Ustanovení § 6a odst. 1 ve spojení s ustanovením § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách pak svěřuje navrhovateli pouze rozhodování o námitce proti vyřízení reklamace provozovatelem poštovních služeb. Soud naopak ze stejných ustanovení zákona o poštovních službách dovozuje nedostatek své pravomoci.

[12] Zvláštní senát se již skutkově a právně obdobnou věcí zabýval v usnesení ze dne 20. 3. 2019, čj. Konf 45/2018-15, v němž mimo jiné uvedl, že pokud podle § 6a zákona o poštovních službách provozovatel nevyhoví nebo nevyřídí reklamaci vad poskytované poštovní služby, je odesílatel nebo adresát oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace. Podle § 13 odst. 1 zákona o poštovních službách za škodu vzniklou ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky provozovatel odpovídá jen v rozsahu sjednaném v poštovní smlouvě. Za jinak vzniklé škody na poštovní zásilce odpovídá, jen bylo-li to v poštovní smlouvě sjednáno. Podle § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách Úřad podle tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon. Je-li pak řízení vedené na základě § 6a zákona o poštovních službách specifickým typem sporného řízení, jehož předmětem může být pouze námitka proti vyřízení reklamace, pak podmínkou zahájení řízení je skutečnost, že navrhovatel (odesílatel nebo adresát) podal u provozovatele poštovních služeb reklamaci, která nebyla vyřízena ve stanovené lhůtě nebo, které nebylo ze strany provozovatele vyhověno (viz Buzek, L. Zákon o poštovních službách. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 391. ISBN: 978-80-7598-065-6).

[13] V odkazované věci tak zvláštní senát dospěl k závěru, že není dána pravomoc Úřadu, nebyla-li podána reklamace u provozovatele poštovních služeb, neboť Úřad rozhoduje v řízení o námitce proti vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby, nadto nejedná-li se ani o škodu vzniklou ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky či jinak na poštovní zásilce vzniklé ve smyslu § 13 odst. 1 zákona o poštovních službách, ani o jiná práva a povinnosti účastníků řízení vyplývající z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách. Zákon totiž v takovém případě nesvěřuje rozhodování Českému telekomunikačnímu úřadu, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

[14] V nyní posuzované věci taktéž nejde o řízení podle § 6a zákona o poštovních službách týkající se rozhodování o námitce proti vyřízení reklamace, které by náleželo do kompetence Úřadu (navrhovatele), neboť žalobkyně reklamaci poštovních služeb nepodala. Kromě toho se ani nejedná o škodu ve smyslu § 13 odst. 1 zákona o poštovních službách ani o jiná práva a povinnosti účastníků řízení vyplývající z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách, jelikož v řízení jde o náhradu nemajetkové újmy, a proto o nároku žalobkyně rozhodne soud (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

[15] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci

uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2018, čj. 14 C 179/2017-62.

[16] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Obvodní soud pro Prahu 1 bude tedy dále pokračovat v řízení vedeném pod sp. zn. 14 C 179/2017 o zaplacení 20 000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. května 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu